

[Lissy Holtegaard Christensen]

»Kan ministeren oplyse, om kønskvotering ved valg til folketing indebærer en ændring af valgloven eller en grundlovsændring?«

Begrundelse

Ligestillingsrådet har i en analyse af folkevalgterne i 1979 og 1981 konkluderet, at vælgernes ønske om flere kvinder i folketinget vises i form af en høj andel af de personlige stemmer, men at kvindeprocenten ikke dækker vælgernes ønsker om kvindernes deltagelse i de demokratiske beslutningsprocesser.

FN-konventionen om afskaffelse af alle former for diskriminering af kvinder indeholder tilskyndelse til tiltag, der sikrer kvinder indflydelse. Og da kvinder også i Danmark har et efterslæb, der skal indhentes, før der bliver tale om reel indflydelse, kunne en positiv særbehandling som f.eks. kønskvotering til folketingsvalg være en vej at gå.

Besvarelse (1/12 82):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

For så vidt angår spørgsmålets relation til grundloven har justitsministeriet i en indhentet udtalelse oplyst følgende:

»Ifølge bestemmelsen i grundlovens § 30 er enhver, der har valget, som udgangspunkt valgbar til folketinget, og ifølge grundlovens § 31, stk. 2, skal der i valgloven fastsættes en valg måde, der sikrer en ligelig repræsentation af de forskellige anskuelser blandt vælgerne.

Spørgsmålet ses ikke at være behandlet i den statsretlige litteratur, og det fremgår i øvrigt ikke af spørgsmålet eller begrundelsen herfor, hvordan en eventuel kønskvotering nærmere tænkes gennemført. Spørgsmålet kan således ikke på det foreliggende grundlag besvares generelt.

En ordning, hvorefter mandlige folketingskandidater, der har opnået det stemmetal, der er nødvendigt for at være valgt, skal vige til fordel for kvinder, der ikke har opnået valg, med henblik på at forøge antallet af kvinder i folketinget, kan imidlertid næppe antages at være i overensstemmelse med principperne i de nævnte bestemmelser i grundloven.

Grundloven er imidlertid ikke til hinder for, at de enkelte partier vedtager regler, der sikrer, at deres kvindelige kandidater opnår større muligheder for at blive indvalgt til folketinget end de mandlige kandidater.«

Som nævnt fremgår det ikke af spørgsmålet, hvordan en eventuel kønskvotering nærmere tænkes gennemført, men uanset om generelle regler herom skulle gælde for opstilling af kandidater til folketingsvalget eller de skulle finde anvendelse i forbindelse med opgørelsen af valget, vil indførelsen af sådanne regler kræve en ændring af folketingsvalgloven.

Det bemærkes dog, at heller ikke folketingsvalgloven er til hinder for, at de enkelte partier vedtager interne regler som nævnt af justitsministeriet.

Spm. nr. S 293

Til *ministeren for skatter og afgifter* (26/11 82) af:

Glistrup (FP):

»Er tilskud til en folketingskandidats personlige valgkamp indkomstskattepligtige?«

Begrundelse

Ifølge Folketingstidende 1981-82, 2. samling, spalte 3199, består der ikke driftsudgiftsfradrag for de »udgifter til annoncer m.v., som et folketingsmedlem afholder i forbindelse med et folketingsvalg.«

Begrundelsen herfor angives at være, at udgifterne »i første række anses for afholdt for at fremme den pågældendes synspunkter og politiske arbejde.«

Det er en almindelig grundsætning i vor skattelovgivning – hjemlet ved statsskattelovens § 4 – at når en udgift ikke er fradragsberettiget, er der skattepligt for store penge-tilskud til det pågældende formål.

I enhver valgkamp får medlemmer af Marius Andersens tidligere parti millioner i tilskud til deres personlige valgkamp fra fagbevægelse o.l. Hvis det skulle forekomme, at nogle af de pågældende ikke fuldt ud har medtaget den herved erhvervede skatteindtægt på sin selvangivelse, må vedkommende være hjemfalden til straf for skattesnyderi, og ligningsmyndighederne har begået embedsforsømmelser ved ikke at rejse de pågældende sager.